

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 13.165 van 26 juni 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. GRYSON loco advocaat D. VAN EENOO en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 juni 2007, verklaart er zich op 18 juni 2007 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 4 maart 2008, verstuurd op 6 maart 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Hazara bevolkingsgroep te behoren. U bent geboren in 1367 (1988 volgens de Gregoriaanse kalender) in het dorp Mohajerin in de provincie Ghazni, waar u tot aan uw vertrek verbleef. Uw vader steunde de

partij Nehzat. Voor het regime van de Taliban bewaarde uw vader wapens voor X. Deze wapens werden door de Taliban in beslag genomen. Op het einde van 1384, begin 1385 (2006) doorzochten mannen van Hanif Ihsani uw huis op zoek naar wapens. Toen ze geen wapens vonden bedreigden ze uw familie. Uw vader besloot daarop te vluchten. Twintig dagen later kwamen de mannen van Hanif Ihsani terug. Ze ondervroegen u over uw vader en de wapens en mishandelden u. De volgende dag ontvluchtte u Afghanistan. U kwam in België aan op 17 juni 2007, alwaar u de volgende dag asiel aanvraagde. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw afkomst, asielrelaas of reisweg.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoekers kennis van de recente politieke, maatschappelijke en geografische gegevens is dermate beperkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan diens recente verblijf in Jaghori;
 - met de medische redenen die verzoeker aanhaalt om de onmogelijkheid van een terugkeer aan te tonen kan de Commissaris-generaal geen rekening houden bij de toekenning van het statuut van vluchteling of het statuut van subsidiaire bescherming.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een eerste en enig middel roept verzoeker een schending in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 A(2) van het vluchtelingenverdrag, artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van de vluchtelingen en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen betreffende de formele motiveringsplicht.
2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.416, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.
- 2.1.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de

hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

4. De bestreden beslissing gaat uitvoerig in op het vastgestelde gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker met betrekking tot de plaatselijke politieke situatie, zijn geografische kennis alsook zijn gebrek aan kennis omtrent het dagelijkse leven. Indien de Raad inderdaad vaststelt dat verzoekers recente kennis met betrekking tot de politieke situatie op bepaalde punten hiaten vertoont, kan anderzijds ook worden vastgesteld dat hij over een gedegen kennis beschikt over de verschillende plaatselijke mujahedinbewegingen, hun leiders en belangrijke commandanten. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de oprichting van de partij Hezb-i Wahdat in 1989, gaat de bestreden beslissing volledig voorbij aan de jonge leeftijd van verzoeker die geboren is in 1988. Wat betreft het motief van de verkiezingen dient te worden vastgesteld dat verzoeker, gelet op zijn leeftijd, niet kiesgerechtigd was op het ogenblik van de verschillende verkiezingen die plaatsvonden na het vertrek van de Taliban, waarvan hij overigens de meest belangrijke, de presidentsverkiezingen wel correct kon situeren in de tijd. De Raad stelt hoe dan ook vast dat verzoeker over een zeer goede geografische kennis beschikt en dat ook zijn praktische kennis met betrekking tot het dagelijkse leven vrij behoorlijk is. Zo kan hij een aantal radiozenders opnoemen, kent hij de telefooncodes, citeert hij een aantal zangers, geeft hij een juiste beschrijving van de vlag zowel onder de Taliban als daarna en kan hij een aantal gebeurtenissen correct in de tijd situeren waarbij hij spontaan de Afghaanse kalender hanteert.

Indien niet met vaststaande zekerheid kan besloten worden dat verzoeker slechts in 2006 uit zijn land vertrokken is, kan er, gelet op bovenstaande vaststellingen, toch van worden uit gegaan dat verzoeker redelijk recent vertrokken is zodat hem dienaangaande het voordeel van de twijfel kan worden toegekend.

- 2.1.5. Wat de grond van zijn asielaanvraag betreft, stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen dermate vaag zijn dat er weinig geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker verklaarde dat zijn vader betrokken was in een conflict over verdwenen wapens en om deze reden het land diende te verlaten. Na de verdwijning van diens vader zou ook verzoeker aangepakt geweest zijn. Als aan verzoeker meer bijzonderheden gevraagd worden over de grond van de zaak verklaart hij dat zijn vader hem nooit vertelde wat de problemen tussen hem en Ihsani waren zodat hij de echte problemen niet kent en er bijgevolg niets meer kan over meedelen (gehoorverslag 11 februari 2008, 5/11). Hoe dan ook, als al zou worden aangenomen dat het relaas van verzoeker op waarheid berust, quod non, kan in redelijkheid niet worden aanvaard dat tien jaar nadat de Taliban een partij wapens bij hem in beslag namen, een lokale commandant na een dergelijk lang tijdsverloop verzoekers vader, die zelf nooit actief was in een partij, nog zou willen wreken voor de verdwijning van die wapens.
6. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is evenmin de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de

vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004). Verzoekers relaas is niet geloofwaardig.

7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. Verzoeker meent dat hij bij zijn terugkeer naar Afghanistan het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en verzoekt dan ook in subsidiaire orde de subsidiaire bescherming aan de Belgische Staat.
2. Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNHCR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. UNHCR heeft deze lijst met “onveilige” districten opgesteld aan de hand van zeer specifieke criteria waaronder: hevige voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en coalitie- en regeringstroepen anderzijds, systematische intimidatie door opstandelingen, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid, aanvallen van opstandelingen met bomaanslagen en raketaanvallen, gevechten tussen rivaliserende facties en het systematisch heffen van illegale belastingen met bedreiging voor het leven, veiligheid en vrijheid (vrije vertaling). UNHCR stelt verder dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker is afkomstig uit het district Jaghori in de provincie Ghazni. Het UNHCR stelt in haar laatst bijgewerkte nota (update februari 2008, in bijlage bij het verzoekschrift) met betrekking tot de veiligheidssituatie dat de volledige provincie Ghazni als onveilig kan worden beschouwd. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 juni 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. B. PIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. PIL.

A. VAN ISACKER.